

δράμα του. Θά μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸ χαραχθῆ
ρισῃ, ἀντίθετα πρὸς τὸ διάφορος κωμικὲς ἐπιθεώρη-
σες μὲ τὰ τραγουδάκια, σὰ μιὰ «δραματικὴ ἴπ-
θεώρηση» τόσο μέλιστα περισσότερο ἀφοῦ μιλᾶ καὶ
γιὰ τοὺς Νεότουρκους, καὶ γιὰ τὸ θεωρεῖο τῶν Δι-
πλωματῶν εἰτή Βουλῆ μας ποὺ μέσα του βρίσκει
κανεὶς τὸ γαλατᾶ, τὸν ψωμά καὶ τὸ χασάπη του!

Ο διάλογος τοῦ ἔργου βρετός, μονότονος καὶ
οὐ πολλὰ μέρη κοινότατος καὶ πολὺ μακρής. Καὶ
οἱ τρεῖς πράξεις ἀρχίζουν μὲ παραγεμίσματα διά-
φορα, γιὰ νὰ τραβήξουν, λέσ, τὴν δρα. Η δρόση
του κυριαστικὴ καὶ τὰ διάφορα ἵπεισόδια ἀτονα.
Ο Βελῆς, ὁ φίλος τοῦ Λάρη, καὶ ἡ Σοφία, ἡ φι-
λενάδα τῆς Μυρτώς, διὸ πλάσματα ἀψυχολόγητα,
μπασμένα στὸ δράμα γιὰ σκηνικὴ οἰκονομία τοῦ
ἔργου, ποὺ στὸ τέλος παντερύνονται! Ο Μάξ Λα-
τούρ ένας τύπος χυδαῖος. Ο Λάρης ἀλλος τύπος
χυδαῖος. Η Μυρτώ ἀζουγράφιστη καὶ δίχως πνοή.
Η δραματικὴ σύγκρουση βιασμένη κι ὁ πόνος ποὺ
φέρνει τὴ λύτη ἄγουρος. Εἴσαρη πάνου ἀπὸ τὸ
μέτριο πουθενά. Οὗτε καὶ τὰ σκηνικὰ κόλπα καὶ
οἱ θεατρικὲς τρακατρούκες, τῶν «Πετροχάρηδων»
καὶ τῆς «Μελάχρια», οὗτε τὸ ψευτοεγδιαφέρον τῆς
στιγμῆς καὶ ἡ λεπτὴ(!) αἰσθηματολογία τῆς «Φω-
τεινῆς καὶ Στέλλας, Σάντρη καὶ Βιολάντη». Μιὰ
μούχλα τῆς ρουτίνας καὶ μιὰ κρυζόδα τῆς φευτιάς,
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἰσχεῖ τὸ τέλος.

*

Η σκηνικὴ τέχνη, ποὺ ἀλλοι θεατρογράφοι
φαίνεται πῶς δρχίσαν νὰ τὴν μυρίζουνται, ἐδῶ λε-
πει δλότελα. Γιὰ νὰ μπάση στὸ μῆσθο τοῦ ἔργου ὁ
συγγραφέας τοὺς θεατές, ἀμέσως στὴν ἀρχὴν βάνει τὸ
Λάρη καὶ δηγίτεται στὸ φίλο του Βελῆ τὰ περα-
σμένα. Αὐτὸς χτυπᾷ σὲ μιὰ στοιχειώδηκη ἀδυναμία
τοῦ δραματογράφου. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ μπάσιμο τῶν
προσώπων τὴν δρα ποὺ γίνεται γι: αὐτοὺς ἵσια ἵσια
δέ λόγος, ἔτοι σὲ δλο τὸ δράμα. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ
χαραχτήριστο μεθύσιο τῆς τελευταίας πράξης τοῦ
Λάρη, τὸ τραβημένο, τὸ ἀπονο, τὸ κυριαστικότετο.
Τὸ ίδιο καὶ ἡ ἀψυχολόγητη πιστολιά τῆς Μυρτώς,
ἔτοι ξαφνικὰ καὶ ἀδικαιολόγητα, στὸ μεθυσμένο
Λάρη. Καὶ τὸ πιστόλι: ἔτοιμο στὸ συρτάρι τοῦ εἰ-
ρηγυκοῦ μικροῦ τραπεζίου ἀπὸ λόγο ἀνώτερης βίας.
τοῦ συγγραφέα.

Αφίνουμε τὸ ζήτημα τοῦ ὑπωνυμοῦ, ποὺ ἔρ-
χεται τόσο ἀπίθανο. Ας τὸ ξετάσουν αὐτοὶ οἱ ἐπι-
στήμονες &ν ἀξίζει τὸν κόπο.

Η γλώσσα τοῦ ἔργου φτωχὴ σὲ τὴν καθα-
ρίουσα, φεύτικη κι ἀνεμαλλιάρα σὲ τὴν φραγκο-
λεβαντίνικη τοῦ σαλονιοῦ, ἀποκρυπτικὴ κι ἀδύ-
νατη σὲ τὴν μιχτὴ τῶν ἔχεφρονούντων!

*

Γιὰ τὸ πατέξιμο τῶν ἥθοποιῶν δὲ λέμε τίποτα.
«Δίκιο, νομίζουμε, νὰ κριθοῦνε σὲ ρόλους ἀχέριστους.

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΜΑ

Καβάλα στὸ ἀτι τον
δ γίγας ἐφάνη,
φορεῖ στὸ κεφάλι του
δαφνένιο στεφάνη,

ἡ δόξα στὸ πλάι του,
ἡ φήμη κονιά του,
δ θρέαμβος γύρω του,
τὸ Θεῖο μπροστά του.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000! ΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Ἐκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 31 Δεκεμβρίου
1909 τιμάται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ-	100,000
1 Κέρδος	» »	28,000
2 Κέρδος	» »	10,000
3 Κέρδος	» »	5,000
5 Κέρδος	» »	1,000
118 Κέρδος	» »	100
287 Κέρδος	» »	50

1000 ἐν δλω κέρδον ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμμάτα πωλούνται. Ήτο τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰ δημόσια ἀρχές, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς στεφάρχας καὶ στασιάρχας τῶν εἰδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστάς τῶν μονοπολίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων. Διὰ πάσαν πληροφορίαν ἡ ζήτησιν γραμμάτων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Εθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν αρχικοτάτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Αθήνας.

Ο διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ο κόσμος ἐμέρισε
ξαπλώνει τὰ χέρια
δ τεχνής τ' ὀραίουν
ἀπάνω στ' ἀστέρια.

Η δρα δὲν ἔφτασε,
περιόμενε, γίγα,
στ' λίγο περήφανοι
δὲ σὲ κάτισουμε ρήγα

ἀπάνω στ' ἀφάνταστο
τοῦ Πλάστη παλάτι.
Ἀκόμα τὴν λέρα,
τὴν πέννα σου κράτει,

καὶ δούλεψε, δούλεψε,
ἀκούραστε γίγα,
στ' λίγο περήφανοι
δὲ σὲ κάτισουμε ρήγα

Πανώρα, ξανθόμαλλη,
δὲ κάτιον κοντά σου
η Τέχνη η ἀδάνατη,
τραγή ρήγισσα σου.

Αθήνα.

ΛΙΔΙΚΑ ΑΘ. ΜΠΕΤΣΙΚΑ

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τάλλο Σαβάτο, 26 τοῦ Δεκεμβρίου, στὶς 6 τὸ δειλινό,
θὰ διαβέσει στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ» δ Ταχυόπουλος τὸ
καινούριο κοινωνικό του δράμα «Τὸ μαύρο χέρι». «Οποῖος
φίλος θέλει, μπορεῖ νέφετο λεύτερα. Κ' ἔτοι ἀπὸ τάλλο Σα-
βάτο ξαναρχίζουν τὰ χειμωνάτικα «φίλικά Σαβατόβραδα
τοῦ Νουμᾶ», ποὺ πολλοὶ φίλοι τὰ ζητήσανε καὶ γιὰ φίτος.

— Τὸ Γ' καὶ τελευταῖο ἀρθρό του κ. Κ. Παλαμᾶ γιὰ
τὸ Κρουμπάχερ θὰ δημοσιευτεῖ στὸ φύλο τῆς ἀλλαζ. Κε-
ραικῆς.

— Δὲν ξέρουμε πῶς καὶ γιατὶ τὸν πήραν έτσις ἀνάποδα
μερικὲς ἐργαζέτες τὸν Ἀθερόφειο δραματικὸ διαγωνισμὸ
ποὺ προκάριεται τὸ Ωδεῖο μας. Ἄντι νὰ χεροῦν καὶ νὰ συ-
χαροῦν τὸν κ. Νάζο ποὺ βρήκε ἐπιτέλους κάπιον τρόπο νὰ
βραβεύσουνται τὰ καλὰ δραματικὰ ἔργα, καθούνται καὶ σπά-
ζουν τὰ κερδῖαι τους νὰ βροῦνται ἀντίδροχοι ἀδρῶποι κα-
τάλληλοι: νὰ ξεχωρίζουν τὰ καλὰ ἔργα κι ἀν τὸ Ωδεῖο εἶναι
σὲ θέση νὰν τοὺς βρεῖ αὐτοὺς τοὺς κατάλληλους κριτές.

— Μά, βλογγηνόι, κείνοις ποὺ προκάριεται τὸ διαγωνι-
σμὸ δὲ δὲν τὸν προκήρυξε, έτσις στὰ κουτουροῦ, δὲν ἀπὸ
πάντας ηὔσερε καὶ ποιοὶ θάναι οἱ κριτές του. Τὸ νιώσατε
τώρα;

— Οι μαθητὲς τοῦ Γ' Γυμνασίου ἀπεργίσανε καὶ

ζητάνε νὰ παυτεῖ ὁ Γυμνασιάρχης τους γιὰ νὰ ξεναπάνε
σχολεῖο. Περίφημα. Δὲ μένει τώρα τίτοτ' ἀλλο παρὰ νὰ
κάνουν καὶ αὐτοὶ τὸ Σύνδεσμό τους καὶ νέρχινή τους νέρ-
θρογραφοῦν... γιὰ τὴν πολετικὴ κατάσταση!

— Μί καρά εἴθαμε τὴν καινούρια καθημερινή Λαρισσεῖη
φημέριά «Πρωτα» ποὺ τὴ βράχει ὁ φίλος κ. Τσιμπούκης,
δ γνωστὸς καὶ ικανότατος Θεσσαλίδης δημοσιογράφος.

— Απὸ τὰ πρῶτα φύλλα τῆς «Πρωτα» δείχνει πώς
θὰ κερδίσει γλυκήρα τὴ νίκη καὶ δὲ γίνει μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶ-
τες, δχι μοναχὴ τὶς ἀπαργιακές, μά γενικά τὶς ἀλληγορικὲς
ἐφημερίδες.

ΣΤΟΝ Α. ΘΩΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ποὺ ζωντάνεψε τοὺς «Βρυκόλακες» τοῦ "Ιψεν
Στάλήθεια δ γερονορβηγὸς φερμένος δπ" τὸ μνῆμα
Στὸ μέτωπο σὲ φίλησ, δ βγενικὰ ψυχή,
Μάγε, ποὺ έτσι γιγάντεψε τὰ λέφτερά του λόγια.
Μά, κρήμα! — πάσχεις ζωντανὸς μπροστά σὲ βρεν-
κολάνους!

B. B.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ

Τυπωθήκανε στὴν Λειψία καὶ που-
λούνται στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ».

α') ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΛΑΚΑΣΗ:

1) Στὴν ἀνέμη χαρφωμένα	Δρ. 1.—
2) Τραγουδάκι	1.—
3) Στὴ νήσο πέρα δ πύργος τῆς Αθώ-
ρητης	1.—

β') ΠΟΙΗΣΗ ΛΑΙΦ. ΠΑΛΑΙ:

4) Μολιβιάτισσα	Δρ. 1.—
5) Μισιριώτισσα	1.—
6) Ρουμελιώτισσα.	1.50
7) Αφροδίτη.	1.50
8) Χάιντε χούρδε	1.—
9) Μικρούλα.	1.50
10) Στὸν Επόπα (μαλλιαρικὰ Πόπι) Χαρίζεται.	